

TILSHUNOSLIKDA FRAZEOLOGIYANING O'RNI HAMDA TILGA XOS BOSHQA BIRLIKlardan FARQI XUSUSIDA

Sattorov Ozod Bobirovich

SamDChTI magistri

Annotatsiya: Maqola doirasida frazeologiyaning tilshunoslikda tutgan o'rni hamda tilga xos boshqa birliklardan farqli jihatlari o'rganiladi. Shuningdek turli tillar frazeologiyasini o'rganish bo'yicha Samarqand maktabining butun dunyo tilshunosligida egallagan salmoqli o'rni, vakillari va frazeologiyani o'rganish bo'yicha o'z yo'nalishi bo'yicha so'z boradi.

Kalit so'zlar: Tilshunoslik, frazeologiya, sinxron, diaxronik, idiomatik so'z, "frazeologik birlik", Samarqand frazeologiya maktabi.

Tilshunoslikda frazeologiya tilning beqiyos boyligi, cheksiz imkoniyatlari hamda uning o'ziga xos tarixiy-taraqqiyot bosqichlarini aks ettiruvchi leksik qatlam sifatida namoyon bo'ladi. Ayni paytgacha bu boy xazinaning badiiy tili, uslubiy xususiyati va leksikasini o'rganish bo'yicha muayyan natijalarga erishilgan. So'z san'atining go'zal namunasi hisoblangan frazeologik birliklar (keyingi o'rnlarda FB) tilning leksik qatlamida ahamiyatli o'rin egallar ekan, demak, ular tilning badiiy vositasi sifatida ham muhim lingvomadaniy hamda tarixiy ahmiyat kasb etadi [1.14].

Sh. Balli frazeologiya nazariyasining asoschisi hisoblanadi. U frazeologiya atamasini "turdosh iboralarni o'rganuvchi stilistikating bo'limi" ma'nosida kiritgan, ammo bu atama G'arbiy Yevropa va Amerika tilshunoslarning asarlarida yana uchta ma'noda qo'llaniladi:

- 1) so'zlarni tanlash, ifoda shakli, so'zlashuv;
- 2) til, bo'g'in, uslub;
- 3) iboralar, so'z birikmalar [3.14.].

Frazeologiya tilshunoslik fani sifatida birinchi marta rus tilshunosi professor E.D.Polivanov tomonidan ko'tarilgan. U bu masalaga qayta-qayta qaytgan [8.60.] va leksiografiya so'zlarning individual leksik ma'nolarini, morfologiya – so'zlarning shakliy ma'nolarini, sintaksis – so'z birikmalarining rasmiy ma'nolarini o'rganadi, degan fikrni ilgari surgan. "Endi esa sintaksisga mutanosib bo'ladigan maxsus bo'limga ehtiyoj bor, lekin shu bilan birga u leksika bilan bog'liq bo'lganidek, bu alohida iboralarning umumiy turlarini alohida so'zlarning leksik ma'nolari emas, balki individual ma'nolarini nazarda tutgan. Ushbu tilshunoslik bo'limi, unda o'rganiladigan hodisalarining umumiyligi kabi, frazeologiya nomini beraman" [7.119.].

Frazeologiya "kelajakdagi lingvistik adabiyotda alohida va barqaror o'rin egallaydi - qachonki turli muammolarni izchil shakllantirishda bizning fanimiz tasodifiy bo'shliqlardan xoli bo'ladi" [8.61.]. B.A. Larin E.D. Polivanovdan keyingi frazeologiya masalasini tilshunoslik fani sifatida ko'targan bo'lim bo'lib u shunday deya ta'kidlaydi: "Frazeologiya tilshunoslik fani sifatida hali ham "yashirin rivojlanish" bosqichida, lekin u hali tayyorgarlik ishlarining yetilgan mevasi sifatida shakllanmagan. ... Bizga bunday fan kerak, chunki bu

materialning leksikografiya, stilistika, sintaksisda yo‘l-yo‘lakay, tasodifiy tahlil qilinishining nochorligi, nomuvofiqligi va muvaffaqiyatsizligi hamma uchun ma’lum” [6. 201.].

So‘ngi o‘n yilliklar davomida frazeologiya leksikologiyaning bir bo‘limi chegarasidan chiqib ketdi va o‘z ob‘yekti va o‘rganish usullariga ega bo‘lgan mustaqil lingvistik fanga aylandi. Frazeologiya leksikologiyani so‘zlarning frazeologik birlik tarkibida sodir bo‘ladigan o‘zgarishlari haqidagi ma’lumotlar bilan to‘ldiradi; leksik stilistika - frazeologik birliklarning odatiy va vaqtি-vaqtি bilan stilistik xususiyatlari haqida ma’lumot, shuningdek, umumiyl Tilshunoslikning ko‘plab bo‘limlari uchun qo‘srimcha ma’lumot beradi. Frazeologiyaning tilshunoslik fani sifatida rivojlanishi so‘ngi paytlarda tilshunoslar oldiga ancha murakkab muammoni – frazeologik birlikning so‘z bilan bog‘lanishini qo‘ymoqda.

Zamonaviy tilshunoslikda bu masalani shakllantirish bo‘yicha turli nuqtai nazarlar o‘rib chiqiladi. Ba’zilar frazeologik birlikni so‘zlarning ekvivalenti deb hisoblasa, boshqalari ularning so‘z bilan qiyoslanishini ko‘rsatib, ekvivalentlik nazariyasini frazeologik birikmaning so‘z bilan bog‘lanish nazariyasi bilan almashtiradi. Muallif tomonidan o‘zgartirilgan frazeologik birliklarni qayta tiklash uchun frazeologiyani yaxshi bilish ham kerak. [5.7.]. Tilshunoslikning iboralar frazeologiyasiga bag‘ishlangan butun bir tarmog‘i mavjud. A.V. Kuninning ta’kidlashicha, maqollar ko‘proq muvaffaqiyatli hisoblanar ekan. Ular ko‘p sonli asarlarda o‘rganilmoqda. 1965 – 1975 “Proverb” maxsus jurnali nashr etilishi paremiologiya (maqollar ta’limoti) folkloarning ajralmas qismi sifatida qaralishi bilan izohlanadi [5. 47].

Frazeologiya mustaqil ilmiy fan maqomini XX asr o‘rtalarida olgan. Frazeolog olimlarning vazifasi alohida tillarning frazeologik materiallarini ularning o‘ziga xos xususiyatlariga urg‘u bergen holda tavsiflashdir [2.3.]. Frazeologiya so‘zining ma’nosini yunoncha frazis – tushuncha, ifoda va logos ta’limot so‘zlaridan olingan. Zamonaviy ingliz frazeologiyasiga uslubiy yondashuvni tushunish uchun ikkita omilni hisobga olish kerak. Birinchisi, fanning ob‘ekti va predmeti tushunchalariga tegishli bo‘lsa; ikkinchisi – turg‘un so‘z birikmalari va turg‘un iboralarning fanda qo‘llanilishi. Tilshunoslik fanining turli bo‘limlari: leksikologiya, semasiologiya, morfologiya, etimologiya va boshqalar tomonidan so‘z o‘rganiladi. Biroq, bu fanlarning har biri ular uchun yagona ob‘yektda o‘rganish predmeti bilan ajralib turadi. Leksikologiya uchun bular nutqdagi barcha sinxron va diaxronik ko‘rinishlarida so‘zlar yoki leksemalar; semasiologiya uchun, leksik ma’nolar; morfologiya uchun – so‘z shakllari va etimologiya uchun – so‘zning kelib chiqishi va uning birlamchi ma’nosini.

Ilmiy qiziqish sohalarining xuddi shunday taqsimlanishi frazeologiyada ham kuzatiladi. Frazeologiyaning o‘rganish ob‘yekti, shubhasiz, turg‘un so‘z birikmalari va turg‘un iboralar, predmeti - ularning xususiyatlari va kategorik belgilaridir. Shunung uchun bunday xossa va belgilarning har bir guruhi frazeologiya fanining alohida predmetiga aylangan: frazeologiyaning predmeti – frazemalar, frazeologik semasiologiyaning predmeti – frazemalarning semantikasi, frazeologik etimologiyaning predmeti – iboralarning kelib chiqishi va ularning birlamchi ma’nolari.

Frazeologiyaning predmeti so‘z birikmalari – murakkab va qarama-qarshi shakllanishlar bo‘lganligi uchun fanning birinchi vazifasi tildagi bu birliklarning tabiatini va mohiyatini o‘rganishdan iborat. Fraza shunday murakkab hodisaki, uni tushunishda birlikka erishib bo‘lmaydi. Zamonaviy ingilizshunoslikdagi qizg‘in munozaralar natijasida, yuqorida aytib o‘tilganidek, frazeologiyaning ikkita tushunchasi ishlab chiqilgan bo‘lib, ularning har biri o‘rganish mavzusini tushunishda o‘ziga xos tamoyillarga amal qiladi.

Ba’zi tilshunoslar ob’yekt sifatida faqat so‘zlarning barqaror birikmalarini, boshqalari esa - har qanday so‘z birikmalarini o‘z ichiga oladi. Ba’zi olimlar frazeologiya mavzusini faqat so‘zlarning semantik jihatdan o‘zgartirilgan birikmalari bo‘lgan, so‘z bilan bog‘langan va nominativ birliklarning nomlarini olgan so‘zlarning shunday barqaror birikmalari bilan cheklaydi. Bu nuqtai nazar A.M.Babkin, V.P.Jukov va boshqalarning asarlarida qo‘llab-quvvatlanadi. Boshqa olimlar frazeologiya ob’yektini faqat so‘z bilan emas, balki gap bilan ham bog‘langan semantik jihatdan o‘zgartirilgan turg‘un birikmalar orqali kengaytiradilar (A.V.Kunin, A.D.Reyxshteyn va boshqalar).

V.N.Yartseva tomonidan tahrir qilingan lingvistik ensiklopedik lug‘atga ko‘ra, “frazeologiya” tushunchasining birinchi ta’rifi quyidagicha. Frazeologiya - tilshunoslikning frazeologik birliklar – turg‘un idiomatik so‘z birikmalarini o‘rganish bilan shug‘ullanadigan bo‘limi. Boshqa tomondan, frazeologiyani frazeologik birliklarning tilning bir qismi sifatidagi yig‘indisi deb ham atash mumkin. Shuni ta’kidlash kerakki, antropotsentrizm frazeologik tizimda, ya’ni shaxsga qaratilgan semantik yo‘nalishda ifodalanadi. Frazeologik birliklarni tahlil qilish quyidagi xususiyatlarni ochib beradi: bir tomondan, tilga mansubligidan qat’iy nazar, insoniyat jamiyatiga xos bo‘lgan xususiyatlar, ikkinchi tomondan, faqat ekstralolingvistik omillar bilan bog‘liq xususiyatlar. “Frazeologik birlik” tushunchasini tilshunoslik nuqtai nazaridan ko‘rib chiqamiz.

A.V.Kuninning fikricha, frazeologik birliklar leksemalarning to‘liq yoki qisman ko‘chma ma’noga ega bo‘lgan turg‘un birikmalaridir [5. 89]. Tor ma’noda frazeologiya turg‘un birikmalarni o‘rganadi, so‘zning leksik ma’nosini tahlil qilishni asosiy mezon sifatida tanlaydi. Frazeologiya keng ma’noda frazeologik birliklarning turlari, tuzilishi, semiotik vazifalarini hisobga olgan holda o‘rganish bilan shug‘ullanadi. “Frazeologik birlik” tushunchasi tilshunoslar tomonidan ma’no jihatdan bog‘langan so‘z birikmalarining umuminsoniy nomi sifatida ta’riflangan bo‘lib, ular nutqda leksik-grammatik tarkib va semantik tuzilishning qat’iy nisbatida takrorlanishi bilan boshqa sintaktik konstruksiyalardan farqlanadi. Frazeologik birliklar quyidagi xususiyatlar bilan tavsiflanadi:

- kompozitsiyaning murakkabligi;
- semantik birlik,
- kompozitsiyaning barqarorligi va strukturaning o‘tkazmasligi;
- takrorlanuvchanlik (nutqda muntazam takrorlash),
- grammatik shaklning barqarorligi.

Turli tillar frazeologiyasini o‘rganish bo‘yicha Samarqand maktabi dunyoda salmoqli o‘rinni egallaydi. Royzenzon, Bushuy kabi olimlar shu maktabning asoschilaridir. 1918-1986-yillarda chop etilgan frazeologiyaga oid 15255 ta asar to‘g‘risidagi ma’lumotlar, frazeologiyaga oid adabiyotlarning olti bibliografik ko‘rsatkichi ham shundan dalolat

beradi. [10.]. Frazeologizmlarni o‘rganish ham ushbu asarlarning tabiatini bilan ajralib turadi. Ular orasida ko‘plab monografiyalar, doktorlik va nomzodlik dissertatsiyalari, frazeologiyaga oid maqolalar to‘plamlari, frazeologik lug‘atlar mavjud. Ahamiyatlisi shundaki, Samarqand davlat chet tillari instituti olimlari jumladan: A. Bushuy, Sh. Safarov, T. Bushuy, Sh. Ashurov, N. Nasrullayeva, A. Ismailovlar frazeologiyani o‘rganish bo‘yicha o‘z yo‘nalishlariga ega.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR RO’YXATI:

1. Ашурев Ш., Шукрова Ф. Инглиз ва ўзбек тилларидаги фразеологик бирликлар этимологиясига оид айрим мулоҳазалар // Сўз санъати халқаро журнали. Тошкент. 2020, жилд 3. №2. -Б.-13-18.
2. Арсентьев Е. Ф. Сопоставительный анализ фразеологических единиц. – Казань: Издательство Казанского университета, 1989. -114 с.
3. Балли Ш. Общая лингвистика и вопросы стилистики французского языка. М.: Иностранный литература, 2005.
4. Жуков В.П. Искусство слова в пословицах и поговорках // Словарь русских пословиц и поговорок. 7-е изд., стереотип. – М.: Рус. яз., 2000. – 544 с.
5. Кунин А.В. Курс фразеологии современного английского языка: Учеб. для ин-тов и фак. иностр. яз.– 2-е изд., перераб.– М.: Высш. шк., Дубна: Изд. центр "Феникс", 1996 - 381 с.
6. Ларин Б.А. Очерки по фразеологии (О систематизации и методах исследования фразеологических материалов) - М., 1977. - С. 125-149.
7. Oxford dictionary of idioms. – Oxford University Press, 2004. – 340 p.
8. Поливанов Е. Д. Статьи по общему языкоznанию. – М.: Изд-во Наука, 1968. – 295 с.
9. Поливанов Е.Д. Лекции по общей и русской фразеологии: учебное пособие. Самаркандинский гос. Унив. им. Алишера Навои, 1973.-221с.
10. Ройзензон Л. И. , А. М. Бушуй / Под ред. М. М. Копыленко. Самаркан. BUF: Библиографический указатель литературы по вопросам фразеологии. 1965-1987тг. -384 с.